

ait: καὶ ἀναπληροῦν αὐτήν⁸⁵, *et replens ipsam*. Et incipit sane ab expiratione:⁸⁶ *Rursus respirationis inspiciamus passionem, quibus utens causis talis facta est, qualis nunc est. In hunc modum ergo. Quoniam vacuum nullum est, in quod latorum possit ingredi quippiam, spiritus fertur a nobis extra*. Nam et haec et quae sequuntur clare indicant necesse esse prius expirationem, postea inspirationem fieri, nam etiam rursus:⁸⁷ *Quare ex pectore et pulmone extra exiens spiritus, rursus ab aere, qui circa corpus est, intra per raras carnes intrante et compulso fit plenum*. Et iterum:⁸⁸ *Rursus expulsus aer et per os extra exiens, intra respirationem compellit*. Prior ergo ex Platonis sententia exspiratio inspiratione. Falsa ergo et ridicula Aristotelis obiectio fuit.

Illud autem quod addit:⁸⁹ *Praeterea cuius gratia haec insunt animalibus (dico autem inspirare et respirare) nihil dixerunt, qui hoc modo dicunt*. Falsum ut superiora omnia est. Haec enim Platonis verba sunt:⁹⁰ *Omne autem hoc opus et passio haec nostro corpori facta est, humectato et refrigerato, ut nutriatur et vivat*. Quae sane verba causam dicunt inspirationis atque expirationis clare.

Quod vero Aristoteles amplius obiicit:⁹¹ *Praeterea absurdum caloris exitum per os et rursus ingressum non latere nos*. Ridiculum

⁸⁵ καὶ ἀναπληροῦν αὐτήν, [PLATO, Ti.79.b.6 – 7]

⁸⁶ πάλιν [δὲ] τὸ τῆς ἀναπνοῆς ἴδωμεν πάθος, αἷς χρώμενον αἰτίας τοιοῦτον γέγονεν οἷόνπερ τὰ νῦν ἐστίν. ὧδ' οὖν ἐπειδὴ κενὸν οὐδὲν ἐστίν εἰς ὃ τῶν φερομένων δύναται ἂν εἰσελθεῖν τι, τὸ δὲ [τότε] πνεῦμα φέρεται παρ' ἡμῶν ἔξω. [PLATO, Ti. 79.a.5 – b.2]

⁸⁷ διὸ δὴ {τὸ} τῶν στηθῶν καὶ τὸ τοῦ πνεύμονος ἔξω μεθὲν τὸ πνεῦμα πάλιν ὑπὸ τοῦ περὶ τὸ σῶμα ἀέρος, εἰσω διὰ μανῶν τῶν σαρκῶν δυομένου καὶ περιελαυνομένου, γίνεται πλήρες. [PLATO, Ti. 79.c.2 – 4]

⁸⁸ αὐθις δὲ ἀποτρεπόμενος ὁ ἀήρ καὶ διὰ τοῦ σώματος ἔξω ἰών [corr. ex ἰόν] εἰσω τὴν ἀναπνοὴν περιωθεῖ. [PLATO, Ti. 79.c.5 – 6]

⁸⁹ ἔτι δὲ {τὸ} τίνας [τινός] ἔνεκα ταῦτα ὑπάρχει τοῖς ζώοις (λέγω δὲ τὸ <τε> ἀναπνεῖν καὶ τὸ ἐκπνεῖν) οὐδὲν εἰρήκασιν, οἱ τοῦτον τὸν τρόπον λέγοντες. [ARIST. Resp. 472b.24 – 26]

⁹⁰ πᾶν δὲ δὴ τὸ τ' ἔργον καὶ τὸ πάθος τοῦτο ἡμῶν τῷ σώματι γέγονεν ἀρδομένῳ καὶ ἀναψυχομένῳ τρέφεσθαι καὶ ζῆν. [PLATO, Ti. 78.e.3 – 5]

⁹¹ ἔτι δ' ἄτοπον τὸ τὴν μὲν τοῦ θερμοῦ διὰ τοῦ στόματος ἔξοδον καὶ πάλιν εἰσοδον μὴ λαθάνειν ἡμᾶς. [ARIST. Resp. 472b.29 – 31]